

Właściwe władze nadzorcze obowiązane są roztoczyć baczną kontrolę nad wypełnianiem przez powyższe Zarządy Miejskie obowiązków z rozporządzenia tego wynikających.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i znajduje zastosowanie w b. zaborze rosyjskim z wyjątkiem m. Warszawy, oraz w b. zaborze austriackim.

Naczelnny Komisarz do Spraw Walki z Epidemjami:

E. Godlewski

347.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 czerwca 1921 r.

w przedmiocie ustalenia cen sprzedażnych spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz opłat od nich na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austriackiego.

Na mocy § 5 rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1916 (Dz. rozp. c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce r. 1916 № 55), § 10 rozporządzenia wykonawczego z dnia 4 grudnia 1915 (Dz. rozp. Gen.-Gub. Warsz. № 18) wydanego do ustawy okowicianej z dnia 10 października 1915 (№ 13 Dz. rozp. Gen. Gub. Warsz. № 5) wreszcie § 1 rozporządzenia b. komisji rządzącej we Lwowie z dnia 15 lutego 1919, wydanego na zasadzie art. 1 dekretu z dnia 10 stycznia 1919 (Dz. pr. № 7 poz. 106) zarządzam co następuje:

Zamiast cen sprzedaży spirytusu oraz opłat skarbowych od spirytusu i wyrobów wódczanych tudzież opłat skarbowych od wyrobów przemysłu kosmetycznego, higieniczno-kosmetycznego i farmaceutycznego oraz eterów, octowego i siarczanego, unormowanych rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 8 marca 1921 roku (Monitor Polski z roku 1921 № 60), ustanawia się z dniem 1 lipca 1921 r. następujące ceny sprzedażne względnie opłaty skarbowe.

Ceny sprzedażne spirytusu.

§ 1. Od 1 lipca 1921 obowiązują następujące ceny sprzedażne monopolowego spirytusu:

- 1) za jeden litr stustopniowego spirytusu wszelkich gatunków w postaci czystej loco gorzelnia, rektyfikacja lub rozlewnia, do naczyń nabywcy:
 - a) dla szpitali publicznych (rządowych, komunalnych, miejskich, dobroczynnych, do celów leczniczych), tudzież do robót w pracowniach przy zakładach naukowych i tych zakładach doświadczalnych, które założono w celach ogólnie społecznych po mk. 90
 - b) do wyrobu środków wybuchowych na potrzeby armji " " 90
 - c) do wyrobów wódczanych w likierniach " " 340
 - d) do wszystkich innych celów niewskazanych powyżej " " 500

- 2) za jeden litr stustopniowego spirytusu wszelkich gatunków w postaci skażonej loco gorzelnia, rektyfikacja lub rozlewnia, wydawanego do naczyń nabywcy z obowiązkiem dostarczenia przez tego ostatniego odpowiedniej ilości środków do skażenia:
do fabrykacji octu oraz do wszelkich innych celów po mk. 75
- 3) w naczyniach (w butelkach):
a) spirytus mocy 94° w naczyniach 3 litrowych dla instytucji i celów wskazanych w ust. a) punktu 1)	" "	350
b) spirytus mocy 94° w naczyniach 3 litrowych w postaci czystej do wszelkich innych celów	" "	1500
c) spirytus mocy 94° w naczyniach 0,6 litra w postaci czystej do wszelkich celów	" "	310
d) wódka mocy 45° w naczyniach 0,6 litra do spożycia	" "	150
e) wódka mocy 45° do naczyń nabywców za litr objętości	" "	240

Oplaty od spirytusu pejsachowego i owocowego.

§ 2. Od spirytusu pejsachowego i owocowego pobierać się będzie następujące opłaty za litr stustopniowego spirytusu:

a) pejsachowego	po mk.	580
b) owocowego	" "	540

Oplaty od spirytusu, wódek i likierów.

§ 3. Od spirytusu i wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p., sprowadzonych z Wielkopolski i Pomorza, pobiera się odszkodowanie monopolowe w kwocie odpowiadającej różnicy pomiędzy ceną sprzedażną litra stustopniowego spirytusu na wyrób wódek w rejonie monopolowym, a opłatą, którą na rzecz Skarbu jako prawnie określoną uiszczono poza rejonem monopolowym, od zawartego w sprowadzonych wyrobach litra stustopniowego spirytusu.

§ 4. Od wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p., sprowadzanych przez osoby prywatne z zagranicy na podstawie pozwoleń właściwych władz, pobiera się prócz należności celnej, tytułem odszkodowania monopolowego, po mk. 540 od każdego litra stustopniowego alkoholu.

§ 5. Od spirytusu w stanie czystym, sprowadzonego z zagranicy przez osoby prywatne na podstawie pozwoleń właściwych władz, pobiera się, niezależnie od ewentualnej należności celnej, tytułem odszkodowania za każdy litr stustopniowego alkoholu po mk. 500, o ile zaś sprowadzony spirytus przeznaczony jest na wyroby wódczane — przedsiębiorstwa fabryk wódek obowiązane będą płacić po mk. 540 za litr stustopniowego alkoholu.

§ 6. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego pobiera się na rzecz Skarbu niezależnie od opłat określonych w §§ 2 do 5 niniejszego rozporządzenia od spirytusu pejsachowego, owocowego oraz wyrobów wódczanych, likieru, koniaku, rumu i t. p. tak w kraju produkowanych jak i z zagranicy sprowadzanych, — opłatę banderolową po 3 mk. od każdej flaszki (naczynia) pojemności do jednego litra.

§ 7. Zapasy spirytusu czystego, pejsachowego i owocowego, jakie w dniu 1 lipca 1921 r. znajdować się będą w fabrykach wódek i rozlew-

niach spirytusu pejsachowego czy to w postaci czystej czy też w półfabrykatakach lub gotowych wyrobach — podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie: spirytus czysty, półfabrykaty oraz wódka pejsachowa i owocowa po 150 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 60 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 8. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 7 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, tak monopolowych, jak i niemonopolowych, jakie w dniu 1 lipca 1921 r. znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów płynu, wreszcie te przesyłki wyrobów wódczanych w obrębie b. zaboru rosyjskiego i austriackiego, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem 1 lipca r. b. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 9. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 7 i 8 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić jaknajrychlej, a najpóźniej do dnia 30 czerwca r. b., na piśmie w dwóch egzemplarzach właściwemu Urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych Urzędów Inspektorowi Kontroli skarbowej, te ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, jakie u nich znajdować się będą w dniu 1 lipca 1921 r., ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży także na odbiorcach przesyłek wysłanych przed dniem 1 lipca r. b., a nadesłanych po tym terminie. Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowość i miejsce przechowania zapasów. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu wygotowaniach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 10. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Wynik z badania oraz wysokość dodatkowego podatku będą wpisane w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia. Urzędujący organ skarbowy pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który obowiązany będzie uiścić podatek dodatkowy w najbliższej kasie skarbowej i donieść o tem właściwemu urzędowi skarbowemu I instancji; urząd ten przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku, przełożonej lzbie skarbowej.

§ 11. Zaniedbanie obowiązku zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych celem dodatkowego opodatkowania względnie umyślne ukrycie takich zapasów pociąga skutki prawem przewidziane.

Ceny sprzedażne spirytusu pejsachowego, wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p.

§ 12. Ceny wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p. a także wyrobów pejsachowych, nie mogą być w detalicznej sprzedaży dla konsumentów w stosunku do zawartego w nich alkoholu, niższe od ceny wyrobów monopolowych.

§ 13. Cena sprzedażna spirytusu i wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p. dla nabywców nie może być wyższa od ceny, oznaczonej na etykiecie butelek.

Przy sprzedaży w sklepach monopolowych i w zakładach ze sprzedażą trunków spirytusu i wódek, przygotowanych w rozlewniach, pobiera się od nabywców, jako odszkodowanie za przewóz opłatę dodatkową, ustalona

przez Ministerstwo Skarbu. W miejscach sprzedaży powinny być wywieszone cenniki wyrobów znajdujących się w sprzedaży.

§ 14. Nowe ceny sprzedażne oraz nowe normy opodatkowania wyrobów wódczanych powinny być zastosowane do spirytusu, jaki począwszy od dnia 1 lipca będzie wydawany do różnych celów w gorzelniach, rektyfikacjach i rozlewaniach względnie do tych wyrobów wódczanych, które po dniu 30 czerwca r. b. zgłoszone zostaną, jako rzeczywiście wprowadzone do rejonu monopolowego.

Wydawanie spirytusu.

§ 15. Wydawanie spirytusu w postaci czystej i skażonej, poza sprzedażą detaliczną, może być uskutecznione na zasadach dotychczasowych, na mocy pozwoleń wydawanych przez Izby skarbowe i Ministerstwo Skarbu.

§ 16. Przy wydawaniu spirytusu skażonego nabywca obowiązany jest dostarczyć odpowiednią ilość środków do skażenia.

Ponieważ skażenie spirytusu, przeznaczonego do wyrobu octu, odbywa się w fabryce, powinien przeto fabrykant, przed wydaniem spirytusu z gorzelnii czy rektyfikacji, złożyć kaucję w wysokości mk. 50 za każdy litr stustopniowego spirytusu.

Opłaty od wyszczególnionych niżej przetworów spirytusowych.

§ 17. Opłaty przewidziane w § 17 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1921 r. (Monitor Polski № 60) w przedmiocie opodatkowania spirytusu, zawartego w przywożonych z obszaru b. dzielnicy pruskiej do b. zaborów rosyjskiego i austriackiego wyrobach przemysłu kosmetycznego, higieniczno-kosmetycznego i farmaceutycznego oraz w eterze octowym i siarczanym ustala się z dniem 1 lipca r. b. w następującej wysokości:

Za kilogram wagi netto pobierać się będzie:

a) od wody kolońskiej po	280 mk.
b) od perfum po	380 „
c) od wyrobów farmaceutycznych jako to: Tinctura, Benzoes, Cannabis indico, Cantharidum, Capsici, Castorei Canadensis, Convalariae majalis, Jodi, Menthae, Myrrhae, Valeriannae aetherae po	380 „
d) od wyrobów farmaceutycznych nieobjętych punktem c), oraz wszelkich wyrobów higieniczno-kosmetycznych, nie objętych punktami a) i b), a zawierających alkohol po	280 „
e) od eteru siarczanego po	30 „
f) od eteru octowego po	15 „

Moc obowiązująca niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*